

Stellingen behorende bij het proefschrift "Neoplastic progression in Barrett's oesophagus" van MBE Menke-Pluymers.

1. Vroegdiagnostiek zal de prognose van patienten met een adenocarcinoom in een Barrett oesofagus doen verbeteren.
2. Dysplasie en aneuploidie of verhoogde G2/tetraploidie in Barrett epitheel zijn onafhankelijke risicofactoren voor maligne ontanding.
3. Verlies van chromosoom 4, 18, 21 en Y en structurele afwijkingen op chromosoomarm 1p, 3q, 11p en 22p zijn de meest voorkomende afwijkingen die gevonden worden bij cytogenetisch onderzoek van adenocarcinomen in de distale oesofagus en cardia.
4. Wanneer het aantal patienten in een klinisch onderzoek te laag is, kan geen conclusie getrokken worden op basis van statistische analyse.
5. Progress is not static and there is no subject which does not yield more knowledge as the depths are sounded.

(N. Barrett, 1957)

6. Het Y-chromosoom zal in de evolutie verdwijnen doordat het stopt met recombineren.
7. Recombinatie is ook in de hedendaagse popmuziek een veel voorkomend verschijnsel.
8. Het behoort bijna tot het genenpatroon van de Nederlander om over het weer te praten.

(E. van Middelkoop, NRC 1996)

9. Het assistentschap chirurgie is als fietsen achterop een tandem: hard meetrappen maar niet sturen.

10. Honderd narren op een kluitje leveren nog niet één verstandig mens op.
(A. Schopenhauer, 1851)

11. Het schrijven van een proefschrift komt het milieu niet ten goede.

Rotterdam, 20 maart 1996.